

Ad (ii) Vo vzťahu k prihláškam podaným koncom augusta 2015 mohol zväz postupovať výlučne a len podľa registračného poriadku platného a účinného v čase rozhodovania o žiadostiach, t.zn. Registračného poriadku platného a účinného od júna 2015. K namietanému porušeniu princípu zákazu spätnej účinnosti (retroaktivity) predpisu podľa môjho názoru nedošlo. Taký výklad by totiž znamenal, že všetky normy, či už ustanovené zákonom alebo internými pravidlami, ktoré upravujú hoci aj právne vzťahy vzniknuté v minulosti, sú nemenné a nemožno ich meniť ani do budúcnosti. Úprava Registračného poriadku z júna 2015 však bola novou úpravou vzťahov do budúcnosti a vzťahuje sa len na tie prípady obnovy členstva a registračného preukazu, ktoré vznikli/vzniknú po 14.06.2015. O retroaktivite by bolo možné uvažovať napríklad vtedy, ak by nový registračný poriadok ukladal uhradiť výchovné aj v prípadoch podľa čl. VI ods. 2 písm. b) „nového“ Registračného poriadku u žiadostí o obnovu preukazu podaných za účinnosti pôvodného znenia Registračného poriadku. Tak to však v danom prípade nie je – prihlášky už boli podané za účinnosti nového Registračného poriadku. Nová úprava neupravovala spätne nové pravidlá správania, ale ustanovila nové pravidlá pro futuro. Ak teda vnímame nové prihlášky/žiadosti o vydanie preukazov ako samostatné úkony (pričom od počiatku takto boli aj zo strany prestupujúcich pretekárov prezentované, t.j. nie ako prestupy), je správne a nie je porušením princípu zákazu retroaktivity, aby sa na ne vzťahovali pravidlá platné v čase rozhodovania o nich.

Inými slovami, to, že k odregistrácii došlo podľa predchádzajúceho znenia predpisu neznamená, že aj žiadosť o novú registráciu podaná v čase účinnosti nového znenia predpisu, sa má posudzovať podľa pôvodného predpisu.

V prípade nutnosti podrobnejšej odbornej právnej analýzy (čo je zrejme nad rámec tohto stanoviska), by bolo možné diskutovať, či sa nejedná o tzv. nepravú retroaktivitu¹, ktorá je však vo všeobecnosti prípustná a aj v danom prípade vzhľadom na jeho okolnosti absolútne akceptovateľná. Na rozdiel od pravej retroaktivity nie je v rozpore s princípmi právneho štátu.

¹ Na priblíženie uvádzam stanovisko z rozhodovacej praxe súdov - uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 4 Cdo 98/2010: „Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúcnosti nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy.“